

ΕΡΓΑΣΙΑ:PROJECT

ΤΑΞΗ:A1

ΤΜΗΜΑ:A1α

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΑΚΑΣ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2016-2017

ΘΕΜΑ ΗΘΗ & ΕΘΙΜΑ

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΛΕΣΒΙΟΣ

Ο Βενιαμίν ο Λέσβιος γεννήθηκε στο Μεγαλοχώρι, Πλωμαρίου Λέσβου το 1759 ή το 1762 και πέθανε το 1824 στο Ναύπλιο. Το κοσμικό του όνομα ήταν Βασίλειος και ήταν γιος του Ιωάννη και της Αμύρισσας Γεωργαντά ή Καρρέ.

Σε ηλικία 17 ετών μετέβη στο Άγιο όρος κοντά στο θείο του αδελφού της μητέρας του που ήταν ηγούμενος και χειροτονήθηκε μοναχός. Εκεί συνέχισε τις σπουδές του στη σχολή του Ιωάννη Οικονόμου και τον επόμενο χρόνο συνέχισε τις σπουδές του στην Πάτμο. Έμεινε εκεί μέχρι το 1786, όταν μετέβη στη Χίο για να συνεχίσει εκεί τις σπουδές του. Το 1789 επέστρεψε στο Άγιο όρος στις Κυδωνιές και δίδαξε στη σχολή του Οικονόμου. Το 1790 ταξίδεψε για σπουδές στο εξωτερικό, στην Πίζα και στο Παρίσι. Στο Παρίσι γνωρίστηκε με τον Κοραή και άλλους Έλληνες λόγιους, ενώ αρθρογραφούσε στον Λόγιο Ερμή. Μετά στο τέλος των σπουδών του, έζησε για ένα χρόνο στην Αγγλία.

Το 1799 επέστρεψε στις Κυδωνιές και δίδαξε πάλι στη σχολή. Η διδασκαλία του περιλάμβανε μαθήματα φιλοσοφίας, φυσικομαθηματικών, αστρονομίας, καθώς και τη διεξαγωγή πειραμάτων. Χάρη στο διδακτικό έργο του η σχολή απέκτησε μεγάλη φήμη αλλά λόγω του περιεχομένου του κατηγορήθηκε από την εκκλησία ως άθεος. Συνέχισε πάντως να διδάσκει μέχρι το 1812. Την ίδια χρονιά αρνήθηκε την πρόταση να διευθύνει την πατριαρχική σχολή της Κωνσταντινούπολης και αργότερα, το 1817, δέχτηκε την πρόσκληση να αναδιοργανώσει την Ακαδημία του Βουκουρεστίου. Κατά την παραμονή του στη Βλαχία, στο Ιάσιο μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Το 1820 δίδαξε στην Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης. Με την έναρξη της επανάστασης μετέβη στην Ελλάδα προσπαθώντας να μαζέψει πολεμοφόδια για τον αγώνα.

Χρημάτισε μέλος στην Πελοποννησιακή Γερουσία και πήρε μέρος στην Α' Εθνοσυνέλευση Επιδαύρου το 1821 και στην Β' Εθνοσυνέλευση Άστρους το 1823. Το 1822 ήταν μέλος της αρμοστείας του Αιγαίου.

Το συγγραφικό του έργο

Η ακμή της διδακτικής και επιστημονικής δραστηριότητάς του συμπίπτει με τις αρχές του 19ου (1803-1812) όπου διδάσκει στη Σχολή Κυδωνιών Μαθηματικά, Φυσική, Ηθική και Μεταφυσική. Για την Αριθμητική, Γεωμετρία και τα στοιχεία Μεταφυσικής βρίσκουμε σε εκδόσεις που έγιναν στη Βιέννη (1812-1820). Δεν έχουμε εκδόσεις της Φυσικής και της Τριγωνομετρίας, ενώ τα Στοιχεία Ηθικής εκδόθηκαν το 1994 σε κριτική έκδοση με εισαγωγή και σχόλια από την Ρωξάνη Δ. Αργυροπούλου, ΚΝΕ-ΕΙΕ.

Είναι γνωστός επίσης και για την θεωρία του Πανταχηκίνητου, μιας αφηρημένης έννοιας που εισήγαγε ως προς την μελέτη των επιστημονικών παρατηρήσεων.

Η Λέσχη Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος είναι πολιτιστικό, μη κερδοσκοπικό σωματείο το οποίο ιδρύθηκε το 1878 στο Πλωμάρι της Λέσβου[1].

Το 1878, προκειμένου να συνεχίσουν το έργο του δασκάλου τους Βενιαμίν του Λέσβιου και να ενισχύσουν την πνευματική κίνηση και παροχή μόρφωσης της περιοχής του Πλωμαρίου στο μέχρι τότε τουρκοκρατούμενο νησί της Λέσβου, που γνώριζε την οικονομική άνθηση στον τομέα του εμπορίου, της βιομηχανίας και της ναυτιλίας, τρεις προοδευτικοί νέοι της εποχής, ο Τιμολέων Λαγουμίδης, ο Αριστείδης Αναστασίου και ο Εμμανουήλ Βουλαλάς (γνωστοί Σαπουνοποιοί της περιοχής του Πλωμαρίου) συνεδρίασαν μαζί με άλλους συμπολίτες τους και στις 10 Αυγούστου 1878 αποφάσισαν την ίδρυση του Αναγνωστηρίου Βενιαμίν.

Μέχρι σήμερα, η Λέσχη Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος συνεχίζει τη δραστηριότητά της οργανώνοντας εκδηλώσεις πολιτιστικού περιεχομένου για την ανάδειξη σπουδαίων καλλιτεχνών, αλλά και του ίδιου του Βενιαμίν ως πολύπλευρη προσωπικότητα.

Στα πλαίσια του προγράμματος ψηφιοποίησης και ανάδειξης του πολιτιστικού αποθέματος της Λέσχης Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος και με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ 2007-2013, ψηφιοποιήθηκαν 170.000 σελίδες χειρογράφων, βιβλίων και περιοδικών της λέσχης. Το ψηφιοποιημένο υλικό φιλοξενείται στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη της Λέσχης που είναι διαθέσιμη για το κοινό εδώ [Επίσημη Ιστοσελίδα της Λέσχης Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος](#) που τελείται υπό την επίβλεψη της Εταιρείας Τοπικής Ανάπτυξης Λέσβου.

Η Λέσχη Πλωμαρίου Βενιαμίν ο Λέσβιος ακολουθώντας τα χνάρια της ιστορίας της, συνεχίζει την ανάδειξη των πολιτιστικών και πνευματικών στοιχείων του νησιού φανερώνοντας την αφοσίωση της στα γράμματα και τις τέχνες. Έχει φιλοξενήσει και διοργανώσει κατά καιρούς επιστημονικές διαλέξεις και συμπόσια, εκθέσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τιμής και προσφοράς σε ανθρώπους που συνέβαλαν με το έργο τους, παρουσιάσεις βιβλίων, προβολές ταινιών καθώς και πολλών άλλων πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Η Λέσχη Πλωμαρίου «Βενιαμίν Ο Λέσβιος» (ΛΒΛ) είναι ένα πολιτιστικό μορφωτικό σωματείο που υπάρχει εδώ και 130 χρόνια και εξακολουθεί να υφίσταται, να λειτουργεί και να παράγει έργο. Εδρεύει στο Πλωμάρι της Λέσβου. Δημιουργήθηκε πριν από 130 χρόνια, δηλαδή το 1878, με πρωτοβουλία πολιτών επηρεασμένων από τη διδασκαλία του Βενιαμίν. Πρόκειται για ένα σωματείο πολιτιστικό, που διαθέτει μια λαμπρή αίθουσα, μια βιβλιοθήκη 3.500 τόμων και κάποια χειρόγραφα του σοφού και αγωνιστή εθνοδιδασκάλου Βενιαμίν.

Ακολουθώντας τη συμβουλή ενός μαθητή του Βενιαμίν, που συνέστηνε, το 1879, την οργάνωση ενός οιονεί λαϊκού πανεπιστημίου, το οποίο θα λειτουργούσε “τας χειμερινάς εσπέρας” και στο οποίο “διδάσκαλοι και ιατροί” θα μετέδιδαν στον λαό τις γνώσεις τους, το σωματείο μας οργανώνει κινηματογραφική λέσχη κάθε Παρασκευή -και κάθε δεύτερη Κυριακή για τα παιδιά των σχολείων-, χορηγεί την αίθουσα για τις δοκιμές και τις εμφανίσεις της χορωδίας “Αλκαίος” κάθε Πέμπτη, οργανώνει εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας, συζητήσεις για θέματα που αφορούν τις τοπικές δραστηριότητες όπως το ελαιόλαδο, το σαπούνι κ.ά.

Η Λέσχη Πλωμαρίου “Βενιαμίν ο Λέσβιος”, που φέρει το όνομα του σπουδαίου διαφωτιστή, θέλοντας να αναδείξει την επιστημονική γνώση και τη φιλοσοφική σκέψη του προχώρησε ως πρώτο βήμα στην ομοιογραφική αναπαραγωγή της χειρόγραφης “Φυσικής” του, ενός από τα πιο σημαντικά έργα της εποχής. Μαζί εξέδωσε την επίσης χειρόγραφη βιογραφία του από τον σχολάρχη Γ. Α. Αριστείδη-Πάππη, καθώς και τη μονογραφία “Η θεωρία του πανταχικινήτου του Βενιαμίν Λεσβίου” του καθηγητή Αντώνη Ανδριώτη (Ίδρυμα Έρευνας και Τεχνολογίας Κρήτης).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ